

Uvod: Jože Pacek - Slovenska božična noč

Slovenski ljudje so globoko v srcu čutili potrebo po Bogu, po veri. To lahko zaznamo ob vsakem pogledu na napše cerkve, ob pogledu na različna božja znamenja. Božje sporočilo se odraža v naši narodni pesmi in običajih. Brez Boga in vere si naši predniki niso mogli zamisliti svojega življenja. Vera jim je postala življenje njihovega življenja.

ker je božična noč tako mogočno spregovorila o Bogu, ki ljubi človeka, so sveto božično noč vzeli za svojo. In tako božična noč prihaja že 1250 let v slovenske domove. In vsako leto nebo zažari s posebnim sijajem, zvezde zamigljajo, hribčki se posujejo z nevidnim cvetjem in novi studenčki privrejo na dan. Skozi tiho noč oznanja neslišno petje ptičkov, veselje pa vztrepeta od veselja nad sporočilom, ki vsako leto znova pride z nebes in se ponovno razodene ljudem: Naznanjam vam veliko veselje, Nocoj vam je rojen Zveličar, ki je Kristus Gospod."

Sveta noč, blažena noč. Skoraj dva tisoč let stara in vedno mlada. Velemesta so se sesula v prah, a ti, božična noč, žariš. Kraljestva so padla, ti pa vstajaš vsak božič pred nami živa in blagoslovljena. Človeštvo rije in se vije v bojih in bolečinah, ti ljubo prepevaš: Mir ljudem na zemlji, ki so Bogu po volji. Mir v svetu bo le, če bo v ljudeh volja do miru.

Sveta noč, blažena noč.

Pesem: Pridi k nam Gospod....

1. Evv.Jn 1,10-11:

Iz Janezovega evangelija.

Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli.

V tem letu umrla misijonarka ljubezni Mati Terezija je rekla: (Misli Matere Terezije, Poslanstvo Ljubezni, Družina 1988)

2. Danes Jezus ponovno prihaja, toda njegovi ga ne sprejmejo. Prihaja v razpadajočih telesih naših ubogih. Prihaja celo v premožnih, ki se dušijo v lastnem bogastvu. Prihaja v samoto njihovih src, in kadar ni nikogar, da bi ga ljubili. Jezus prihaja k tebi in k meni, a pogosto, zelo pogosto, gremo mimo njega.

3. Lk 2,7

Iz Lukovega evangelija:

In porodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jaslje, ker v prenočišču zanj ni bilo prostora.

4. Mati Terezija je dejala:

...Jezus je postal otrok, da bi nas učil ljubiti otroka. V otrokovih oče vidim duha življenja, vidim božjega duha.

Žrtvovati se motamo za zaščito življenja. Toda družinska življenje je razbito. Ljudje imajo nenasitno lakoto: vedno več hočejo imeti. Ljudje si vedno bolj želijo avtomobilov, strojev. Za družinsko življenje pa ni časa.

Brezdomcu Kristusu lahko najdete dom, če iz svojih domov začnete delati prostore, kjer v obilju prebivajo mir, sreča in ljubezen: izkazujte ljubezen vsakemu članu vaše družine in vaše soseščine.

5. Tomas Merton je začuden nad božično skrivnostjo vzkliknil:

Otrok, ki leži v jasliah, nemočan in prepuščen ljubezni svojih stvari, popolnoma odvisen od njih, da ga hranijo, oblačijo in vzdržujejo, je Stvarnik in Vladar vesolja.

Si videl zvezdice

(besedilo in glasba Helena Malovrh, Šmartno pod Šmarno goro)

Si videl zvezdice
kako nocoj, lepo žare?
Si čutil mir noči,
ki veje med vasmi?
Nocoj je izpolnila se
obljuba davno dana že
rodil odrešenik se je
veliki kralj neba zemlje.

Poglej na Detece
pripravi v srcu jaslice.
Poklekni pred oltar
dobil boš Njega v Dar.
Prinaša notranji ti mir
in večno neugasljiv izvir
veselja, sreče, radosti,
življenja, božje milosti.

Zapoj v slavo mu
Bogu Očetu, večnemu.
Zapoj v slavo ji
Mariji Materi.
Brez njene privolitve bi
še vedno v temi taval
in nikdar nebi vedeli
kako nas Oče ljubiš ti.

6. Božična

Pridi dobri Jezus, mi te čakamo

lučke ti prižigamo in te prosimo.
daj nam razsvetljenja,
na naših vseh poteh,
da bomo zvesti tebi
in ne zapadli v greh.
Zdaj se veselimo
prihoda tvojega,
zato te pa častimo veselega srca.
(N.N. Velika vas)

Noč se spušča v Betlehem

(F. Juvan)
Noč se spušča v Betlehem,
vsi ljudje počivajo.
Jožef in Marija pa
na vrata trkata
in čakata usmiljenja.

Prav nihče ju ni sprejel
vsakdo zase le skrbi
in zato še vedno ni
prostora za Boga
med množico ljudi.

Sredi strojev in raket
mir in sreča zginjata.
Jezus pa prihaja še,
prinaša upanje
v boljši svet za vse.

Ko boš stal pri jaslicah
Jezusu odpri srce.
Če se v tebi ne rodi
potem je vse zaman,
Božiča ni in sreče ni.

Ko bi se lahko nasmehnil

(A. Rotzetter, Bog, ki mi daje dihati)
Bog,
kako to, da so ljudje tako nesrečno žalostni,
tako nepotolaženi in bedni?
Ko bi se lahko nasmehnil, zažareli.
Ti to želiš, zato si poslal svojega Sina,
on je oznanjal veselo novico,
da si ti tu, da hodiš z nami,
da sta veselje in smeh upravičena.
Zakaj vidim le tako malo tega?
Primem te za besedo, spomnim te tvoje obljube,
naj bodo ljudje veseli, svobodni pred pritiski,
naj plešejo in se radujejo, okusijo naj polnost življenja.